

Sygn. akt II S 193/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Wąsik

Sędziowie: SO Beata Tabaka

SO Anna Nowak (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2016 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi B. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie, sygn. akt I Co 1400/10/K

postanawia:

1. stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie, sygnatura akt I Co 1400/10/K nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa– Krowodrzy w Krakowie na rzecz skarżącego B. K. kwotę 8 000 zł (osiem tysięcy złotych);
3. oddalić skargę w pozostałym zakresie;
4. nakazać Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie zwrot na rzecz skarżącej B. K. kwoty 100 zł (sto złotych) uiszczonej tytułem opłaty od skargi.

UZASADNIENIE

W dniu 15 czerwca 2016 r. B. K. złożyła skargę w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Skarżąca wniosła o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie, sygn. akt I Co 1400/10/K, przyznanie od Skarbu Państwa kwoty 10.000 zł, a ponadto zwrot opłaty. W uzasadnieniu podniosła, że od 2011 r. toczy się postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi D. B.. W dniu 19 marca 2014 r. doszło do sprzedaży licytacyjnej udziału dłużnika w współwłasności nieruchomości objętej KW nr (...). Do chwili obecnej pomimo upływu ponad 2 lat od daty przybicia własności nabywcy nie zostali skutecznie wezwani przez Sąd do uiszczenia ceny nabycia. Wezwanie takie Sąd wystosował dopiero w dniu 30 października 2014 r., a zostało ono wysłane w dniu 4 grudnia 2014 r., a więc 9 miesięcy po licytacji. W toku postępowania nabywcy składają pisma zmierzające do przedłużenia postępowania, przy czym Sąd Reaguje na nie z dużym opóźnieniem. W konsekwencji pomimo upływu 27 miesięcy od daty licytacji cena nie została uiszczona i nie doszło do przysądzenia własności. Zatem do sporządzenia planu podziału upływie jeszcze długi czas. Skarżąca podniosła, że w sprawie stwierdzono już przewlekłość na skutek skargi dłużnika i przyznano mu 5.000 zł. Tymczasem szkoda wierzyciela jest nieporównywalnie większa.

Pismem z dnia 22 lipca 2016 r. Skarb Państwa – Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie, zgłaszając swój udział w sprawie wniósł o oddalenie skargi jako bezzasadnej. W uzasadnieniu wskazano na tok czynności przed Sądem Rejonowym oraz podniesiono, że przyczyną przedłużającego się postępowania w przedmiocie egzekucji z nieruchomości jest działanie licytantów, którzy składają kolejne - obarczone brakami - zażalenia na kolejne postanowienia o odrzuceniu zażalenia. Jednocześnie dodatkowym utrudnieniem w prowadzeniu przedmiotowego postępowania jest to, że przedmiotem licytacji przeprowadzonej tego samego dnia były dwa lokale, co do których w obu przypadkach udzielono przybicia i od tego momentu postępowanie toczy się niejako dwutorowo to znaczy w zakresie dotyczącym lokalu położonego w K. przy ulicy (...) oraz lokalu położonego w K. przy ulicy (...). Analiza akt wskazuje, że w ocenie sędziego referenta sprawy (któremu akta są regularnie przedkładane) składanie kolejnych zażeń na postanowienie w przedmiocie odrzucenia poprzedniego zażalenia uniemożliwia odnotowanie prawomocności postanowienia o udzieleniu przybicia a w konsekwencji wezwanie licytantów do uiszczenia brakującej części ceny.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy istotny dla rozpoznania skargi:

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z nieruchomości w sprawie IX Km 420/10 wpłynęło do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie w dniu 17 marca 2010 r. Istotne dla rozstrzygnięcia sprawy są czynności Sądu podejmowane począwszy od licytacji nieruchomości, bowiem zarzuty skargi dotyczą tego właśnie okresu. Zatem dalsze ustalenia zostaną ograniczone do tego właśnie okresu.

W dniu 19 marca 2014 r. doszło do licytacji nieruchomości, zakończonej wydaniem postanowienia o przybiciu. Sąd postanowił udzielić przybicia udziału w wysokości (...) części w nieruchomości lokalowej stanowiącej lokal nr (...) położony w budynku numer (...), przy ul. (...) w K., objętej księgą wieczystą (...), na rzecz J. B. (1) nr PESEL (...) i P. K. (1) nr PESEL (...) współników (...) Spółka cywilna z siedzibą w C. na współwłasność łączną za cenę 102.000 zł oraz udzielił przybicia własności nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny nr (...) położony przy ul. (...) w K., objętej księgą wieczystą nr (...) o powierzchni 56,70 metra 2, na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Sp. z o.o. z siedzibą K. KRS (...) za cenę 303.600 zł. W dniu 31 marca 2014 r. wpłynął wniosek nabywcy licytacyjnego P. K. (1) o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 19 marca 2014 r. Sporządzono uzasadnienie i doręczono wnioskującemu oraz w dniu 9 kwietnia 2014 r. wydano postanowienie w przedmiocie odjęcia zarządu nieruchomością. W dniu 5 maja 2014 r. nabywca licytacyjny P. K. (1) złożył zażalenie na postanowienie o udzieleniu przybicia z dnia 19 marca 2014 r. Zarządzeniem z dnia 30 maja 2014 r. skarżący nabywca został wezwany do uzupełnienia braków formalnych zażalenia oraz polecono akta przedstawić sędziemu referentowi w związku z pismem pełnomocnika dłużnika D. B. z dnia 23 maja 2014 r. o wezwanie nabywców do uiszczenia ceny nabycia. W dniu 23 czerwca 2014 r. sędzia referent stwierdził prawomocność postanowienia z dnia 19 marca 2014 r. dotyczącego lokalu nr (...) oraz wezwał nabywcę nieruchomości stanowiącej lokal nr (...) do uiszczenia pozostałej ceny nabycia w terminie dwóch tygodni. W dniu 22 lipca 2014 r. Sąd postanowił przysądzić (...) sp. z o.o. w K. własność nieruchomości obejmującej lokal mieszkalny nr (...) położony w K. przy ul. (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta (...) za cenę 303.600 zł. Braki formalne zażalenia z dnia 5 maja 2014 r., nie zostały usunięte w terminie wyznaczonym i w tej sytuacji postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2014 r. Sąd odrzucił zażalenie P. K. (1) na postanowienie z dnia 19 marca 2014 r. W dniu 5 września 2014 r. referent zarządził dołączenie dowodów doręczenia postanowienia z dnia 22 lipca 2014 r. W dniu 29 września 2014 r. stwierdzono prawomocność postanowienia z dnia 22 lipca 2014 r. z dniem 8 sierpnia 2014 r. oraz polecono powiadomić komornika o uprawomocnieniu się postanowienia z dnia 22 lipca 2014 r. o przysądzeniu własności, wzywając go do przedłożenia planu podziału. Pismem złożonym w dniu 13 października 2014 r. komornik sądowy zażądał podania wysokości odsetek, jakie narosły na sądowym rachunku depozytowym od sumy uzyskanej z egzekucji, a które winny zostać uwzględnione w projekcie planu podziału. Zarządzeniem z dnia 29 października 2014 r. stwierdzono prawomocność postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 r. (z dniem 30 września 2014 r.) oraz postanowienia z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie z wniosku F. W. i B. K. (z dniem 20 września 2014 r.), wezwano nabywców licytacyjnych (J. B. i P. K. (1) współników (...) s.c.) udziału w wysokości (...) części w nieruchomości lokalowej, stanowiącej lokal nr (...), położonej w budynku nr (...) przy ul. (...) w K., poinformowano komornika o prawomocności postanowienia z dnia 19 marca 2014 r. dotyczącego przybicia udziału w wysokości (...) części w nieruchomości lokalowej stanowiącej lokal nr (...) na rzecz J. B. i P. K. współników (...) s.c., oraz wezwano zarządcę

przymusowego do oświadczenia czy podtrzymuje wniosek o przymusowe wprowadzenie w zarząd, skoro z ustaleń sądu wynika, że w lokalu nr (...) położonym w K. przy ul. (...) zamieszkują inne osoby niż dłużnik. Postanowieniem z dnia 26 listopada 2014 r. oddalono wniosek zarządcy przymusowego nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny nr (...) o wydanie polecenia komornikowi wprowadzenia zarządcy w zarząd tego lokalu. Wezwania jak w zarządzeniu z dnia 29 października 2014 r. ekspediowano w dniu 4 grudnia 2014 r. Komornik sądowy w dniu 8 stycznia 2015 r. złożył projekt planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny nr (...). W dniu 19 stycznia 2015 r. nabywcy licytacyjni P. K. i J. B. złożyli pismo, w którym wskazali, że wezwanie do uiszczenia pozostałej części sumy nabycia jest przedwczesne, a to wobec zaskarżenia postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 r. W dniu 18 lutego 2015 r. zmieniono referenta na SSR M. Niemiec z uwagi na długotrwałą nieobecność dotychczasowego referenta SSR M. Czajki. Zarządzeniem z dnia 23 lutego 2015 r. polecono odnotować w systemie SAWA wierzyciela (...) S.A. w W. i T. K. (1) z pełnomocnikiem r. pr. J. G., wykreślić z systemu E. M., odpis postanowienia z dnia 22 lipca 2014 r. z pouczeniem o zażaleniu doręczyć wierzycielowi (...) S.A. w W. oraz pełnomocnikowi wierzyciela T. K. (2) bez pouczenia; odpis postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 r. z pouczeniem o zażaleniu doręczyć nabywcom P. K. (3) i J. B. (1); poinformować Komornika Sądowego M. G., że prawomocność postanowienia z dnia 22 lipca 2014 r. o przysądzeniu własności nieruchomości została stwierdzona nieprawidłowo oraz że postanowienie w dalszym ciągu nie jest prawomocne; wezwać Komornika Sądowego L. D. do nadesłania akt IX KM 420/10 i IX KM 2605/11, informując, że prawomocność postanowienia z dnia 19 marca 2014 r. o udzieleniu przybicia na rzecz J. B. (1) i P. K. (3) została stwierdzona nieprawidłowo oraz że postanowienie w dalszym ciągu nie jest prawomocne, a także że postanowienie w przedmiocie przysądzenia nie zostało dotąd wydane; wezwać nabywców licytacyjnych J. B. (1) i P. K. (3) do przedłożenia odpisu zażalenia, jakie zgodnie z twierdzeniami pisma z dnia 12 stycznia 2015 roku złożyli na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 roku w terminie tygodniowym pod rygorem przyjęcia, że takie zażalenie nie zostało złożone, informując jednocześnie, że w aktach brak jest zażalenia na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 roku; wpływ zażalenia na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 roku nie został też odnotowany w Repertorium. Kolejnym zarządzeniem z dnia 27 marca 2015 r. poinformowano komornika, że postanowienie z dnia 19 marca 2014 roku w przedmiocie udzielenia przybicia na rzecz J. B. (1) i P. K. (3) nie jest dotąd prawomocne, a nabywcy licytacyjni nie zostali wezwani do uiszczenia reszty ceny; nabywcy licytacyjni złożyli zażalenie na postanowienie z dnia 19 marca 2014 r. w przedmiocie udzielenia przybicia, które to zażalenie zostało odrzucone postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2014 r.; postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 roku nie zostało dotąd skutecznie doręczone nabywcom licytacyjnym oraz polecono dołączyć dowód doręczenia postanowienia z dnia 22 lipca 2014 r. W dniu 27 marca 2015 r. nabywcy licytacyjni p. K. i J. B. wnieśli zażalenie na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 r. podając, że zażalenie złożyli w terminie, po otrzymaniu w dniu 20 marca 2015 r. odpisów postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 r. Zarządzeniem z dnia 9 kwietnia Przewodniczy polecił przedłożyć akta sędzi referent. Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2015 r. wydano postanowienie oddalające wniosek nabywcy licytacyjnego (...) spółki ograniczoną odpowiedzialnością w K. o nadanie klauzuli prawomocności postanowieniu w przedmiocie zatwierdzenia planu podziału oraz doręczenie mu odpisu tego postanowienia wraz z odpisem planu podziału opatrzonymi klauzulą prawomocności. Zarządzeniem z dnia 22 kwietnia 2015 r. nabywcy licytacyjni zostali wezwani do usunięcia braków zażalenia na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2015 r. W dniu 8 lipca 2015 r. odrzucono zażalenie nabywców licytacyjnych na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2015 r. W dniu 27 lipca 2015 r. dłużnik ponownie wniósł o wezwanie nabywców do uiszczenia ceny nabycia. Nabywcy w dniu 14 sierpnia 2015 r. wnieśli zażalenie na postanowienie z dnia 8 lipca 2015 r. Zarządzeniem z dnia 24 sierpnia 2015 r. skarżący zostali wezwani do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 8 lipca 2015 r. Zarządzeniem z dnia 18 września 2015 r. polecono poinformować dłużnika D. B., że Sąd nie może wezwać nabywcy licytacyjnego nieruchomości objętej KW nr (...), gdyż postanowienie w przedmiocie przybicia jest wciąż nieprawomocne, odnotować prawomocność postanowienia z dnia 22 lipca 2014 roku z dniem 28 kwietnia 2015 r., doręczyć Komornikowi M. G. odpis postanowienia z dnia 22 lipca 2014 r. z klauzulą prawomocności, informując, że Sąd zwrócił się do Oddziału (...) o informację o kwocie narosłych odsetek, która zostanie mu przekazana niezwłocznie po jej uzyskaniu; zwrócił się do Komornika M. G. o udzielenia informacji w jakim dniu i w jakiej wysokości przekazał na rachunek Sądu wadium (licytacja nieruchomości (...)) w terminie 7 dni; zwrócił się do OF o podanie informacji o kwocie odsetek narosłych od kwoty wpłaconej jako cena nabycia tj. kwoty 258.000 zł od dnia 28 kwietnia 2015 roku do dnia udzielenia informacji; po uzyskaniu informacji z OF zwrócić się do Komornika Sądowego M. G. o sporządzenie planu podziału uwzględniającego przesłaną informację o wysokości odsetek; akta przedłożyć Przewodniczącemu

celem rozważania zmiany referenta wobec powrotu SSR Moniki Czajki ze zwolnienia lekarskiego oraz z uwagi na postępowanie międzyinstancyjne. W październiku 2015 r. sprawa została ponownie przydzielona do referatu SSR M. Czajki. Zarządzeniem z dnia 27 października 2015 r. zwrócono się do OF o udzielenie informacji dotyczącej odsetek narosłych od kwoty wpłaconej jako wadium w dniu 5 maja 2014 r. w kwocie 45.600 zł. Zarządzeniem z dnia 26 listopada 2015 r. wezwano komornika o sporządzenie planu podziału uwzględniającego przesłaną z OF informacją o wysokości odsetek oraz skierowano akta do postępowania międzyinstancyjnego. Postanowieniem z dnia 10 grudnia 2015 r. odrzucono zażalenie P. K. (1) i J. B. (1) na postanowienie z dnia 8 lipca 2015 r. W dniu 15 stycznia 2016 r. Komornik przedłożył projekt planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji dotyczący nieruchomości przy ul. (...) w K.. W dniu 20 stycznia 2016 r. wpłynęło zażalenie nabywcy P. K. (1) na postanowienie z dnia 10 grudnia 2015 r. W dniu 5 lutego 2016 r. zarządzono wezwanie nabywcy do uzupełnienia braków zażalenia. Zarządzenie zostało wykonane w dniu 17 lutego 2016 r. Postanowieniem z dnia 1 marca 2016 r. zatwierdzono projekt planu podziału z dnia 12 stycznia 2016 r. W dniu 8 marca 2016 r. zarządzono dołączenie dowodów doręczenia wezwania zarządzenia z dnia 5 lutego 2016 r. Zarządzeniem z dnia 11 kwietnia 2016 r. zwrócono się do (...) o nadesłanie odpisu aktu zgonu H. S. oraz poinformowano o śmierci tej osoby Komornika. Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2016 r. odrzucono zażalenie P. K. (1) i J. B. (1) na postanowienie z dnia 10 grudnia 2015 r. W dniu 11 maja 2016 r. wpłynął odpis aktu zgonu H. S.. W dniu 2 czerwca 2016 r. wpłynęło zażalenie J. B. (1) na postanowienie z dnia 19 kwietnia 2016 r. W dniu 9 czerwca 2016 r. odnotowano prawomocność postanowienia z dnia 1 marca 2016 r. z dniem 25 marca 2016 r. oraz zarządzono doręczenie Komornikowi odpisu postanowienia z dnia 1 marca 2016 r. z klauzulą prawomocności celem wykonania planu podziału. Polecono również przedstawić akta do postępowania międzyinstancyjnego. W dniu 13 czerwca 2016 r. wpłynęło ponagląjące pismo dłużnika. Zarządzeniem z dnia 27 czerwca 2016 r. wezwano o uzupełnienie braków zażalenia na postanowienie z dnia 19 kwietnia 2016 r. Zarządzeniem z dnia 29 czerwca 2016 r. polecono wezwać dłużnika o sprecyzowanie charakteru procesowego pisma, które wpłynęło w dniu 13 czerwca 2016 r., poprzez podanie czego się i na jakiej podstawie oraz do złożenia 4 odpisów tego pisma w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu tego pisma.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U., Nr 179, poz. 1843 ze zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Treść tego przepisu wskazuje, że przewlekłość postępowania ma miejsce wówczas, gdy trwa ono ponad konieczność niezbędną do wyjaśnienia istotnych dla końcowego rozstrzygnięcia okoliczności faktycznych i prawnych, pozostających w związku przyczynowym z działaniem lub bezczynnością sądu. Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd w celu wydania w sprawie orzeczenia. Czynności procesowe powinny zabierać odpowiednią ilość czasu, a zatem być podejmowane bez zbędnej zwłoki, która wskazywałaby na bezczynność sądu lub bezproduktywność podejmowanych działań. W myśl natomiast art. 1 ust. 1 wskazanej ustawy do nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy może dojść zarówno wskutek bezczynności (zaniechania), jak i wskutek działania sądu. Odpowiada temu nakaz rozważenia przy rozpoznawaniu skargi nie tylko terminowości podjętych przez sąd czynności, ale także ich prawidłowości. W konsekwencji o przewlekłości postępowania można mówić zarówno wtedy, gdy sąd nie podejmuje żadnych czynności, jak i wtedy, gdy je podejmuje, ale są one nieprawidłowe i w ich następstwie dochodzi do zwłoki w rozpatrzeniu sprawy. Jak wskazuje się w orzecznictwie, przez przewlekłość postępowania rozumie się nieuzasadnione żadną z okoliczności wymienionych w art. 2 ust. 2 ustawy długotrwałe zaniechanie przez sąd czynności lub podejmowanie czynności nieefektywnych bądź pozornych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 roku, III SPP 14/11, niepubl. SIP LEX nr 1095951).

W ocenie Sądu Okręgowego w sprawie niewątpliwie nastąpiła przewlekłość postępowania. Postępowanie obejmuje nadzór nad egzekucją z dwóch nieruchomości – odrębnej własności lokali przy ul. (...) w K.. Nie ma przy tym przeszkód aby czynności były podejmowane niezależnie od siebie w stosunku do jednej bądź drugiej nieruchomości. I tak, w przypadku lokalu przy ul. (...) przewlekłość wynika z faktu, że postanowienie z 22 lipca 2014 roku o przysądzeniu własności zostało uznane przez Sąd ostatecznie za nieprawomocne i dopiero 23 lutego 2015 roku, a zatem po 7 miesiącach zarządzono dalsze doręczenia tego postanowienia. Przebieg postępowania nie daje podstaw do przyjęcia, że jeżeli zachodziła potrzeba doręczenia odpisu tego postanowienia także stronom wskazanym w zarządzeniu z 23 lutego 2015 roku to nie można było tego dokonać wcześniej. Ostatecznie postanowienie o przysądzeniu własności z 22 lipca 2014 roku zostało przez Sąd uznane za prawomocne dopiero we wrześniu 2015 roku. Dalsze opóźnienie wynika ze stwierdzenia prawomocności postanowienia z 22 lipca 2014 roku dopiero 18 września 2015 roku pomimo, że zostało ono doręczone 20 kwietnia 2015 roku. Stwierdzenie prawomocności nastąpiło zatem ponad 4 miesiące po upływie terminu dla ewentualnego zaskarżenia tego orzeczenia. Tymczasem od stwierdzenia prawomocności tego orzeczenia uzależnione jest podjęcie dalszych czynności zmierzających do sporządzenia planu podziału. W aktach brak informacji o tym aby do chwili przedstawienia akt z niniejszą skargą został sporządzony nowy plan podziału (plan podziału zatwierdzony postanowieniem z dnia 1 marca 2016 r. dotyczy nieruchomości przy ul. (...)). Nie sposób zatem twierdzić, że opóźnienie w stwierdzeniu prawomocności postanowienia z 22 lipca 2014 roku związane najpierw z wydaniem zarządzenia o doręczeniu dla dwóch podmiotów dopiero 23 lutego 2015 roku, a następnie opóźnienie w stwierdzeniu prawomocności już doręzonego orzeczenia nie wpłynęło na długotrwałość postępowania, tym bardziej, że uprzednio (po stwierdzeniu prawomocności orzeczenia, które zostało przez sam Sąd uznane za wadliwe) plan podziału został sporządzony przez komornika 30 grudnia 2014 roku. Niewątpliwie zatem mogłoby dojść do wcześniejszego podziału sumy uzyskanej z licytacji gdyby czynności związane z doręczeniem zostały wykonane od razu po wydaniu postanowienia z 22 lipca 2014 roku ewentualnie konieczność dalszych doręczeń stwierdzono wcześniej niż 23 lutego 2015 roku.

Co się tyczy nieruchomości stanowiącej lokal przy ul. (...) to przewlekłość postępowania wynika stąd, że dopiero 23 lutego 2015 roku Sąd stwierdził, że nie doręczono wnoszącemu zażalenie odpisu postanowienia z 20 sierpnia 2014 roku o odrzuceniu zażalenia, pomimo że poprzednio stwierdził prawomocność tego postanowienia. Zachodzi zatem w tym przypadku blisko pięciomiesięczne opóźnienie biorąc pod uwagę czas niezbędny na dokonanie doręczenia. Opóźnienie to wynika przy tym z podjęcia sprzecznych czynności w sprawie to jest najpierw stwierdzenia prawomocności postanowienia a następnie uchylecia tego stwierdzenia przy jednoczesnym zarządzeniu doręczenia 23 lutego 2015 roku.

Dalsza długotrwałość postępowania związana jest już z działaniem nabywcy nieruchomości, który składa kolejne zażalenia na wydawane postanowienia o odrzuceniu kolejnych zażaleń. Długotrwałość postępowania nie wynika w tym przypadku wadliwości działania Sądu, ale z czynności procesowych jednej ze stron postępowania. Nie można przy tym stawiać Sądowi zarzutu, aby poszczególne czynności w związku z tymi zażaleniami podejmował z nieuzasadnioną zwłoką.

Także w przypadku pozostałych czynności Sądu nie można dopatrzeć się działań o charakterze przewlekłym. Obecnie postępowanie toczy się, a Sąd podejmuje czynności adekwatne do etapu na jakim postępowanie się znajduje. Nie ma zatem obecnie podstaw do wydania Sądowi jakichkolwiek poleceń co do podjęcia poszczególnych czynności. Zwrócić bowiem należy uwagę, że dalsze postępowanie uzależnione jest od przedłożenia przez komornika planu podziału (a zatem podjęcia czynności przez inny podmiot) lub też możliwości stwierdzenia prawomocności postanowienia o udzieleniu przybicia drugiej nieruchomości, co pozostaje w bezpośrednim związku z kolejnymi zażaleniami nabywców nieruchomości.

Zważywszy na powyższe należało stwierdzić, że w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie sygnatura akt I Co 1400/10/K doszło do przewlekłości postępowania. Przeszkody organizacyjne w postaci absencji chorobowej sędziego i potrzeby zmian referenta lub inne zmiany organizacyjne, jakkolwiek uzasadnione faktycznym stanem kadrowym Sądu stanowią element organizacji wymiaru sprawiedliwości,

za którą odpowiedzialność ponosi państwo jako takie. Z punktu widzenia prawa strony do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie nie ma zasadniczego znaczenia trudność skompletowania składu sędziowskiego zdolnego do prowadzenia sprawy, jakkolwiek należy podkreślić, że nie ponosi za to odpowiedzialności ani sędzia przebywający na zwolnieniu lekarskim ani zastępujący go sędzia obciążony pracą w stopniu uniemożliwiającym terminowe wykonywanie obowiązków. Odpowiedzialność w tym zakresie ponosi państwo za wskazane wyżej prawidłowe zorganizowanie wymiaru sprawiedliwości tak co do obsady kadrowej jak i podziału kompetencji (por. wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Szttrasburgu z dnia 7 lipca 2015 roku w sprawach Rutkowski i inni przeciwko Polsce skargi nr 72287/10, 13927/11 i 46187/11).

Skutkiem stwierdzenia przewlekłości jest przyznanie skarżącemu kwoty 8.000 zł z tego tytułu (art. 12 ust. 4 cyt. ustawy). Przyznanie kwoty wyższej jest nieuzasadnione zważywszy na skalę przewlekłości w kontekście ogólnego czasu trwania postępowania przed Sądem. Jak wskazano powyżej, w zakresie przewlekłości postępowania sądowego rozpatrywany może być jedynie okres po skutecznej licytacji nieruchomości to jest po 19 marca 2014 roku. Mając zatem na względzie, że ogólny czas trwania postępowania po tej dacie zbliża się do dwóch lat, a z tego czasu przewlekłość obejmuje (w zależności od tego, której nieruchomości dotyczy) od pięciu do 10 miesięcy kwota 10.000 zł żądana przez skarżącego byłaby nadmiernie wygórowana. Niemniej jednak Sąd Okręgowy dostrzegając, że stwierdzona przewlekłość postępowania egzekucyjnego jest dolegliwsza dla wierzyciela niż dla dłużnik, uznał że konieczne jest przyznanie skarżącemu, będącemu wierzycielem, kwoty wyższej niż miało to miejsce w przypadku skargi dłużnika.

Nie ma podstaw do nakazywania podjęcia Sądowi konkretnych czynności (art. 12 ust. 3 cyt. ustawy). Na obecnym etapie postępowanie toczy się bowiem bez przewlekłości.

Konsekwencją uwzględnienia skargi jest także zarządzenie zwrotu uiszczonej opłaty od skargi (art. 17 ust. 3 cyt. ustawy).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.